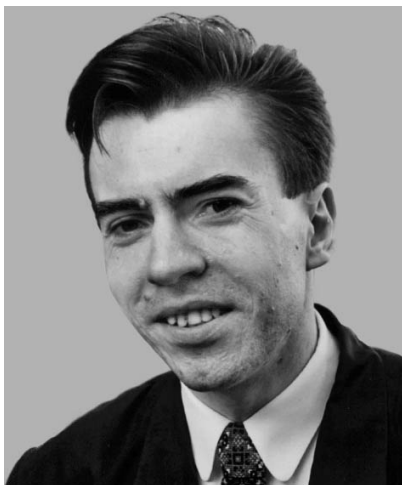

КОЗАРЕНКО Олександр Володимирович (24. 08. 1963, м. Коломия Івано-Фр. обл. — 21. 03. 2023, Івано-Франківськ) — композитор, піаніст, музикознавець, педагог. Доктор мистецтвознавства (2001), професор (2002). Премії ім. Л. Ревуцького (1996), ім. М. Лисенка (2001), Лео Вітошинського (2004), ім. Б. Лятошинського (2012). Заслужений діяч мистецтв України (2008). Член НСКУ (1989). Дійсний член НТШ (2001). Лауреат Респ. конкурсу піаністів ім. М. Лисенка (Львів, 1984). Закін. Київську консерваторію (1989; кл. спец. фортепіано **В. Воробйова**, композиції — **М. Скорика**) та аспірантуру при ній (1992; кер. **І. Ляшенко**). Відтоді працював у Львів. муз. академії: 2002–03 — проректор з наукової роботи, від 2005 — завідувач кафедри теорії музики. Від 2011 — декан факультету культури і мистецтв Львів. університету. Як композитор працював у жанрах симф., опер., балет., камерно-інструм., вокал. і театр. музики. Особливу увагу приділяв сакрал. жанрам. Переосмислював канон. сюжети крізь призму почуттів сучас. людини. Трансформував гуцул. фольклорні інтонації та моделі укр. бароко, поєднуючи їх з гостро-експресив. засобами сучас. гармонії та оркестру. Його твори входять до репертуару провід. колективів та виконавців України, звучать у багатьох країнах світу. Досліджував проблеми нац. муз. стилю та мови. Як піаніст виступав не лише соло, а й у дуетах з **В. Буймистером**, **Л. Шутко**. Концертував містами України, Росії, Польщі, Словаччини, Німеччини, Франції. Популяризував укр. музику; здійснив серію моногр. концертів, присвяч. М. Лисенку, Б. Лятошинському, А. Кос-Анатольському. 2023 ім'я К. присвоєно Коломийській філармонії.

Основні твори

опера «Час покаяння» (1997, лібрето С. Ступака за

віршами укр. поетів 17–18 ст.); мелодрама «Орестея» для читця та інструм. ансамблю (1996); балет «Дон Жуан з Коломиї» (1994, за мотивами творів Л. фон Захер-Мазоха); вокал.-симф. – ораторія «Страсті Господа Бога нашого Ісуса Христа» для читця, солістів, хору та камер. оркестру (1996), «Український реквієм» для солістів, хору і оркестру (2008); для симф. оркестру – «Чакона» (1989), «Епістоли» (1991), Концерт для скрипки з оркестром (1989–94), «Sinfonia estravaganza» для камер. оркестру (1996); для камер. ансамблю – «Concerto Rutheno» (1991), «Tango del Modo Piaccola» для скрипки, фортепіано, кларнета, контрабаса і ударних (2002); камерні кантати – «Мікросхеми» для голосу з камер. ансамблем (1989), «П'єро мертвопетлює» для контртенора з камер. ансамблем (1994); для хору й оркестру – «Псалом Давидів» (1998), для жін. хору, камер. оркестру й органа – «Чотири молебні пісні до Діви Марії» (1996), Стихира «Вінець нетлінний» для хору, органа й оркестру (2006); для мішаного хору – «Острозький триптих» (1994), Літургія св. Іоанна Златоуста (1999–2000), Українська Кафолічна Літургія (2003); хори; солоспіви; фортепіанні твори; музика до театр. вистав.

Основні праці

Національна інтонаційність у композиторській творчості // НТЕ. 1993. № 3; Деякі тенденції розвитку національної музичної мови у першій третині ХХ ст. // УМ. 1998. Вип. 28; Феномен української національної музичної мови. Л., 2000; Сакральна творчість українських композиторів ХХ століття в контексті національних музично-семіотичних процесів // УМ. 2001. Вип. 30; Гуцульська музична сецесія: нац. відгук на європ. виклик // Муз. україністика: сучас. вимір. К., 2008. Вип. 2.

Рекомендована література

1. Павлишин С. Композитори-лірики // Музика. 1993. № 3;
2. Чекан Ю. Музичний світ О. Козаренка // Там само. 1996. № 3;
3. Колесса К. Грані таланту Олександра Козаренка // Поступ. 1999, 16 лют.;
4. Кияновська Л. Галицька музична культура ХІХ–ХХ ст. Чц., 2007;
5. Ясиновський Ю. Нова сакральна музика // День. 2007, 24 січ.;
6. Завгородня Г. Ораторія Олександра Козаренка «Страсті Господа Бога нашого Ісуса Христа» у контексті традиції духовної музики // Муз.

Бібліографічний опис:

Козаренко Олександр Володимирович / Н. Б. Кашкадамова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-9218>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).